

РЕШЕНИЕ № 37

гр.Перник, 24.02.2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд — Перник , касационен състав , в публично заседание на осемнадесети февруари две хиляди и осма година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: И.Г. ЧЛЕНОВЕ:
С.Д.Е.И.

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - **прокурор Р.С.**, като разгледа докладваното от **съдия Е.И. к.н.а.х.д.№31/2008 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по **касационна жалба на ТД на НАП-Перник** срещу решение № 173/23.10.2008г., постановено по н.а.х.д. № 178/2008г. по описа на Радомирския районен съд, с което е отменено наказателно постановление №183 от 29.09.2006г., издадено от заместник директорът на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите - Перник.

С наказателното постановление на Е.С.Р., в качеството му на изпълнителен директор на "*****" ПАД, гр. Р. са наложени административни наказания: глоба в размер на 20 000 лева за нарушение по чл. 7, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 6, ал. 3 от КСО; глоба в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1, буква "в" във връзка с чл.33, ал.1 от ЗЗО; глоба в размер на 1585, 30 лева за нарушение по чл. 158 във връзка с чл.127, ал. 1 и ал. 2 от КСО и глоба в размер на 20 лева за нарушение по чл. 20, ал. 1 от ЗГВРСНР.

В касационната са изложени мотиви за незаконосъобразност и необоснованост на съдебното решение иска се неговата отмяна и решаване на делото по същество от настоящата инстанция, която да потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез упълномощения си процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и иска потвърждаване на обжалваното съдебно решение. Правилно районният съд е отменил наказателното постановление, поради нарушение на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН. Не е доказана вината на изпълнителния директор Е.С.Р. и че той е длъжностното лице, което е разрешило изплащането на възнагражденията. Навеждат се доводи за несъответствия между описанието на нарушенията и фактическия състав на задължаващата правна норма, както и между описанието на

нарушението в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Правят се възражения, че в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и че банковите сметки на дружеството са били запорирани, което е причина да не бъдат платени осигурителните задължения.

Представителят на Окръжна прокуратура дава заключение, че обжалваното съдебно решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Обосновано и законосъобразно районният съд е приел, че в производството по установяване на административните нарушения и налагане на административните наказания е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Не е спазена разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, която изисква при подписване на акта на нарушителя да се връчи препис от него срещу разписка. Правната норма е императивна, нарушението ѝ ограничава правото на защита на нарушителя, което е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Извършването на административните нарушения от санкционираното лице не е доказано. Безспорно са платени възнаграждения за периода, посочен в ревизионния акт, без внасяне на дължимите осигурителни вноски за тях в приход на ДОО, НЗОК, ДЗПО - УПФ и ГВРС.

Не е установено обаче кое е длъжностното лице, което е разрешило изплащането на възнагражденията без да са платени осигурителните вноски. Към ревизионния акт не са приложени платежните нареждания или други счетоводни документи, от които да е видно кой е наредил плащането на възнагражденията. През процесния период "****" ПАД, гр. Р. се е представлявало от двама изпълнителни директори, заедно и поотделно. В тежест на административнонаказващият орган е да докаже нарушението от обективна и субективна страна.

В случая в хода на административнонаказателното производство и в съдебното производство не е установено длъжностното лице, което е разпоредило плащането на възнагражденията. Не са представени доказателства, че това е изпълнителния директор Е.С.Р.. Нарушителят не е установен и не е доказано, че това е санкционираното лице. При така установените факти, правилно районният съд е отменил наказателното постановление. С оглед гореизложеното и на основание чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът счита, че посочените от касационния жалбоподател пороци на решението на Радомирския районен съд не са налице. Обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Неоснователно е направеното искане от процесуалния представител на ответника по касационната жалба, за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение по делото. Разноски в административно наказателното производство не се дължат на която и да е от страните и не следва да се присъждат и в рамките на касационното производство. Съгласно разпоредбата на чл. 228 от АПК за неуредените в глава XII от АПК въпроси се прилагат съответно разпоредбите на първоинстанционното производство, т.е. НПК. По аналогия на закона следва да се приеме, че при отмяна на наказателно постановление

разноските остават също за сметка на държавата, но както и при оправдаване на подсъдимия така и при отмяна на наказателното постановление не се присъждат разноси в рамките на това производство .

При тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, **Административен съд - Перник**

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 173/23.10.2008г., постановено по н.а.х.д.№178/2008г. по описа на Радомирския районен съд.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: